

ราชวิทยาลัย
จุฬารกรณ์

ข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬารกรณ์
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬารกรณ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติราชวิทยาลัยจุฬารกรณ์ พ.ศ.๒๕๕๙ และมติสภाराชวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๐ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับราชวิทยาลัยจุฬารกรณ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ราชวิทยาลัย” หมายความว่า ราชวิทยาลัยจุฬารกรณ์

“สภाराชวิทยาลัย” หมายความว่า สภाराชวิทยาลัยจุฬารกรณ์

“เลขาธิการราชวิทยาลัย” หมายความว่า เลขาธิการราชวิทยาลัยจุฬารกรณ์

“ส่วนงาน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬารกรณ์ และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนงานดังกล่าวที่ราชวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นและได้รับอนุมัติจากสภाराชวิทยาลัยให้มีหน้าที่จัดการศึกษา

“คณะกรรมการประจำส่วนงาน” หมายความว่า คณะกรรมการประจำสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารกรณ์ คณะกรรมการประจำวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬารกรณ์ และคณะกรรมการประจำส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนงานดังกล่าวที่ราชวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นและได้รับอนุมัติจากสภाराชวิทยาลัยให้มีหน้าที่จัดการศึกษา

“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬารักษ์ อธิการบดีวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เจ้าฟ้าจุฬารักษ์ และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนงานดังกล่าวที่ราชวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นและได้รับอนุมัติจากสภाराชวิทยาลัยให้มีหน้าที่จัดการศึกษา

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานของราชวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นภายในส่วนงานด้วยความเห็นชอบของสภाराชวิทยาลัย และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าหน่วยงานดังกล่าวและได้รับอนุมัติจากสภाराชวิทยาลัยให้มีหน้าที่จัดการศึกษา

“คณะกรรมการประจำหน่วยงาน” หมายความว่า คณะกรรมการประจำหน่วยงานของราชวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นภายในส่วนงานด้วยความเห็นชอบของสภाराชวิทยาลัย และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าหน่วยงานดังกล่าวและได้รับอนุมัติจากสภाराชวิทยาลัยให้มีหน้าที่จัดการศึกษา

“คณบดี” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานของราชวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นภายในส่วนงานด้วยความเห็นชอบของสภाराชวิทยาลัย และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าหน่วยงานดังกล่าวและได้รับอนุมัติจากสภाराชวิทยาลัยให้มีหน้าที่จัดการศึกษา

“หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา” หมายความว่า หลักสูตรการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือระดับปริญญาเอก

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งจากหัวหน้าหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบบริหารจัดการหลักสูตร

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของราชวิทยาลัยจุฬารักษ์ และให้หมายความรวมถึง นักศึกษาหรือนิสิตจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่ลงทะเบียนรายวิชาของราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการราชวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้เลขาธิการราชวิทยาลัยมีอำนาจวินิจฉัยตีความและสั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๑

การจัดการศึกษา

ส่วนที่ ๑

ระบบการศึกษา

ข้อ ๕ การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาให้ใช้ระบบการศึกษาแบบหน่วยกิตเป็นแบบทวิภาคแบบไตรภาค หรือแบบอื่นตามที่สภाराชวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ ปีการศึกษามีสองแบบ ดังต่อไปนี้

(๑) ปีการศึกษาแบบทวิภาค แบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา อันได้แก่ ภาคการศึกษาด้าน และภาคการศึกษาปลาย โดยอาจมีภาคฤดูร้อนต่อจากภาคการศึกษาปลายอีก ๑ ภาค

ในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ ต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ ส่วนภาคฤดูร้อนต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์แต่ไม่เกิน ๘ สัปดาห์ ทั้งนี้ ชั่วโมงเรียนของรายวิชาที่เปิดสอนในภาคฤดูร้อนต้องเท่ากับชั่วโมงเรียนที่เปิดสอนในภาคการศึกษา

(๒) ปีการศึกษาแบบไตรภาค แบ่งออกเป็น ๓ ภาคการศึกษา อันได้แก่ ภาคการศึกษาที่หนึ่ง ภาคการศึกษาที่สอง และภาคการศึกษาที่สาม

ในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ ต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์ แต่ไม่เกิน ๑๔ สัปดาห์

ข้อ ๗ หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณการศึกษา เรียกว่า “หน่วยกิต” โดยหน่วยกิตที่กำหนดไว้สำหรับการศึกษาในแต่ละรายวิชานั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อ ๑ ภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อ ๑ ภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๓) การฝึกงาน ฝึกภาคสนาม การทำโครงการ หรือการทำกิจกรรมการเรียนอื่นใด ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อ ๑ ภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ให้ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อ ๑ ภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๕) การค้นคว้าอิสระหรือวิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อ ๑ ภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

หลักสูตรที่ใช้ระบบการศึกษาในระบบอื่น ได้แก่ การจัดการศึกษาแบบทางไกล(Distance Education) การศึกษาแบบชุดวิชา (Module System) ต้องมีหลักเกณฑ์ในการคิดหน่วยกิต และรายละเอียดเกี่ยวกับการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคอย่างชัดเจน โดยต้องปรากฏในเอกสารหลักสูตรด้วย

ข้อ ๘ รายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งนักศึกษาต้องศึกษาและสอบผ่าน และสามารถนับหน่วยกิตได้ ให้แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ ระดับ S และระดับ N โดยหน่วยกิตที่ได้จะไม่นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ย

รายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งนักศึกษาต้องศึกษาและสอบผ่าน แต่ไม่นับหน่วยกิตได้ ให้แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ ระดับ P และระดับ N โดยไม่มีค่าระดับ

นักศึกษาที่ได้รับผลการประเมินระดับ N ในรายวิชาใด ต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชานั้น

ข้อ ๙ หน่วยกิตมีสามประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) “หน่วยกิตเรียน” หมายถึง จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียน

(๒) “หน่วยกิตค่านวณรายภาค” หมายถึง จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดรวมกันของทุกรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนและได้รับสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C, D+, D และ F ในแต่ละภาคการศึกษา

(๓) “หน่วยกิตค่านวณสะสม” หมายถึง จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดรวมกันของทุกรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนในทุกภาคและได้รับสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C, D+, D และ F ทั้งนี้ รวมถึงรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนมากกว่าหนึ่งครั้งด้วย

(๔) “หน่วยกิตสอบได้” หมายถึง จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่นักศึกษาได้รับสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C และ S ในกรณีที่นักศึกษาสอบได้รายวิชาใดมากกว่าหนึ่งครั้ง หรือสอบได้รายวิชาใดที่ระบุไว้ว่าเทียบเท่ารายวิชาที่สอบได้มาแล้วให้นับจำนวนหน่วยกิตที่สอบได้ครั้งแรกเพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีรายวิชาที่มีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับที่นักศึกษาได้เคยศึกษามาแล้ว และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรอนุมัติให้ลงทะเบียนซ้ำได้

ส่วนที่ ๒

ระยะเวลาการศึกษา

ข้อ ๑๐ “ระยะเวลาการศึกษา” หมายถึง ระยะเวลาการศึกษาทั้งหมดที่นักศึกษาใช้เพื่อการศึกษาและสร้างผลงานทางวิชาการที่กำหนดไว้ในหลักสูตร อันได้แก่ การเรียนรายวิชา การทำงานวิจัย และการเขียนวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์

ระยะเวลาการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เริ่มนับตั้งแต่ภาคการศึกษาที่นักศึกษาลงทะเบียนแรกเข้าในหลักสูตรจนถึงภาคการศึกษาที่นักศึกษาสอบผ่านและดำเนินการครบถ้วนตามหลักสูตร

ข้อ ๑๑ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

ข้อ ๑๒ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

ข้อ ๑๓ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต ต้องมีระยะเวลาการศึกษาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เกิน ๖ ปีการศึกษาสำหรับผู้เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญามหาบัณฑิต

(๒) ไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา สำหรับผู้เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาบัณฑิต

นักศึกษาซึ่งสอบวิทยานิพนธ์ผ่านและส่งเล่มวิทยานิพนธ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ยังไม่พร้อมพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ อาจขอขยายระยะเวลาการศึกษาต่อไปได้อีกไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา โดยให้ขยายได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ในกรณีนี้ ต้องมีหลักฐานการส่งผลงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ด้วย และนักศึกษาต้องรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาการศึกษา

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยทำให้นักศึกษาไม่สามารถสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาการศึกษาให้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณาโดยลำดับ หากคณะกรรมการประจำหน่วยงานเห็นชอบให้มีการขยายระยะเวลาการศึกษา ให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการประจำส่วนงานและเสนอเลขาธิการราชวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๕ นักศึกษาสามัญไม่เต็มเวลาตามข้อ ๕๑ (๒) ต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๑.๕ เท่าของระยะเวลาตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๓ แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๓ ภาษาที่ใช้ในการศึกษา

ข้อ ๑๖ การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาอาจใช้ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศก็ได้
ภาษาที่ใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์หรือรายงานการค้นคว้าอิสระให้เป็นไปตามที่
คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด
การกำหนดภาษาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องประกาศให้ผู้สมัครเข้าศึกษาทราบก่อน
สมัคร

หมวด ๒ หลักสูตร ส่วนที่ ๑ หลักสูตรที่เปิดสอน

ข้อ ๑๗ หลักสูตรที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษามีดังต่อไปนี้

- (๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สร้างเสริมความเชี่ยวชาญหรือประสิทธิภาพในทางวิชาชีพ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า
- (๒) หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและการวิจัยในสาขาวิชาต่างๆ ในระดับสูงกว่าปริญญาบัณฑิต สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า
- (๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สร้างเสริมความเชี่ยวชาญหรือประสิทธิภาพในทางวิชาชีพ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ๖ ปีการศึกษาในระดับปริญญา

บัณฑิต หรือระดับปริญญามหาบัณฑิตหรือเทียบเท่า เว้นแต่ในกรณีที่เป็นหลักสูตรวิชาชีพเฉพาะ อาจรับผู้ที่จบ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตเข้าศึกษาได้

(๔) หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมความก้าวหน้าทาง วิชาการและการวิจัยในสาขาวิชาต่างๆ ในระดับสูงกว่าปริญญามหาบัณฑิต

ส่วนที่ ๒

โครงสร้างหลักสูตร

ข้อ ๑๘ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงต้องมีจำนวน หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ข้อ ๑๙ หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตต้องมีจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น ๒ แผน ดังต่อไปนี้

- (๑) “แผน ก” ซึ่งเน้นการวิจัยและต้องทำวิทยานิพนธ์
- (๒) “แผน ข” ซึ่งเน้นการศึกษารายวิชาและไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์

สาขาวิชาที่เปิดสอนแผน ข ต้องมีแผน ก ให้ นักศึกษาเลือกศึกษาด้วย แต่สาขาวิชาที่เปิดสอน แผน ก อาจเปิดสอนแผน ข ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๐ หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตแผน ก ตามข้อ ๑๙ (๑) แบ่งออกเป็นสองแบบย่อยดังต่อไปนี้

- (๑) “แบบ ก ๑” ซึ่งมีหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต
- (๒) “แบบ ก ๒” ซึ่งมีหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และหน่วยกิตรายวิชา

ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต แต่รวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

ข้อ ๒๑ หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตแผน ข ตามข้อ ๑๙ (๒) ต้องมีรายวิชาที่นักศึกษาทำการค้นคว้า อธิบายไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต ในกรณีที่เป็นการศึกษาแบบทวิภาค และไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๗ หน่วยกิต โดยมีจำนวนหน่วย กิตรวมไม่น้อยกว่า ๔๕ หน่วยกิต ในกรณีที่เป็นการศึกษาแบบไตรภาค

ข้อ ๒๒ หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตเป็นหลักสูตรที่เน้นการวิจัยที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่และมี คุณภาพสูงในทางวิชาการ แบ่งออกได้เป็น ๒ แบบ ดังต่อไปนี้

- (๑) “แบบ ๑” เน้นการทำวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ประกอบด้วย
 - (ก) “แบบ ๑.๑” ทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วย วุฒิปริญญาตรีบัณฑิต
 - (ข) “แบบ ๑.๒” ทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วย วุฒิปริญญาตรีบัณฑิต

วุฒิปริญญาตรีบัณฑิต

(๒) “แบบ ๒” เรียนรายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย

(ก) “แบบ ๒.๑” เรียนรายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิตและทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาโท

(ข) “แบบ ๒.๒” เรียนรายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิตและทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาตรี

ข้อ ๒๓ สำหรับหลักสูตรแบบต่อเนื่อง ให้มีโครงสร้างของหลักสูตรปริญญาตรีทั้งแบบ ๑.๑ แบบ ๑.๒ แบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ แต่โครงสร้างของหลักสูตรปริญญาโทให้มีเฉพาะแผน ก ทั้งแบบ ก ๑ และแบบ ก ๒

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจกำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหนึ่งรายวิชาใดหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นประกอบการศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิตได้

ส่วนที่ ๓

การบริหารหลักสูตร

ข้อ ๒๕ ในแต่ละหลักสูตร ให้มี “คณะกรรมการบริหารหลักสูตร (ชื่อหลักสูตร)” ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการประจำหน่วยงาน มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าภาควิชาหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าภาควิชาเป็นประธาน

(๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๓) อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย ๑ คน เป็นกรรมการ

(๔) อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกินสองคนได้

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรปริญญาโทและหลักสูตรปริญญาตรีในสาขาวิชาเดียวกันอาจเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกันได้

บุคคลคนหนึ่งอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารหลักสูตรมากกว่า ๑ หลักสูตรได้

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารหลักสูตรว่างลง ให้อธิการบดีแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่เป็นกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่รักษาการประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และให้

ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการบริหารหลักสูตรคนใหม่ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารจัดการหลักสูตรให้สอดคล้องกับนโยบายของส่วนงาน และราชวิทยาลัย
- (๒) ควบคุมมาตรฐานของหลักสูตรสาขาวิชาที่รับผิดชอบให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และตามมาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี)
- (๓) กำกับและดูแลการสอนและการสอบของหลักสูตร
- (๔) กำกับให้การดำเนินงานของหลักสูตรให้เป็นไปตามระบบประกันคุณภาพ
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดี คณะกรรมการประจำส่วนงาน และคณะกรรมการประจำหน่วยงานมอบหมาย

ข้อ ๒๘ หลักสูตรหนึ่งๆ ให้คณะกรรมการประจำหน่วยงานแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน ๕ คน จากอาจารย์ประจำซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น อาจารย์ประจำหลักสูตรมี ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๕ คน ซึ่งต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
 - (ก) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต ต้องมีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือในสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน
 - (ข) หลักสูตรปริญญาตรีต้อง มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือในสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน
- (๒) อาจารย์ประจำหลักสูตรที่ไม่ใช่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ ๒๑

ข้อ ๒๙ การแต่งตั้งอาจารย์ประจำเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกัน จะกระทำได้เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งแล้ว และได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรสหสาขาวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว
- (๒) ได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับปริญญาตรีและปริญญาตรีในสาขาวิชาเดียวกัน

ข้อ ๓๐ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตรต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำส่วนงาน จากนั้นให้เสนอต่อสภาราชวิทยาลัยเพื่อทราบ

การประเมินและปรับปรุงหลักสูตรในแต่ละครั้ง ควรมีการทบทวนบุคคลผู้ทำหน้าที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๓๑ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพสำหรับหลักสูตรนั้นไว้ให้ชัดเจน โดยใช้ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรของราชวิทยาลัย หรือระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระบบอื่นที่ได้รับความเห็นชอบจากสภाराวิทยาลัย

ข้อ ๓๒ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดให้มีการประเมินและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยทุกๆ ๕ ปี

หมวด ๓

การรับเข้าศึกษา

ส่วนที่ ๑

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

ข้อ ๓๓ ผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาต่างๆ ต้องสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการรับรอง ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

การกำหนดคุณสมบัติอื่นตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำส่วนงานและให้กระทำเป็นรายปี

ข้อ ๓๔ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า

ข้อ ๓๕ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงต้องสำเร็จการศึกษาหลักสูตร ๖ ปี การศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต หรือหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตหรือเทียบเท่า เว้นแต่ในกรณีที่เป็นหลักสูตรวิชาชีพเฉพาะ อาจรับผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตเข้าศึกษาได้

ข้อ ๓๖ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า

ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรแผน ก แบบ ก ๑ ต้องสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาเดียวกัน กับหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตที่จะศึกษา หรือสาขาวิชาอื่นที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดโดยต้องประกาศให้ทราบก่อนการรับสมัคร เว้นแต่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรได้พิจารณาขออนุญาตเป็นการเฉพาะรายให้เข้าศึกษาได้

ข้อ ๓๗ ภายใต้งบข้อ ๗๙ และข้อ ๑๑๘ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิตต้องสำเร็จการศึกษาในระดับหนึ่งระดับใดดังต่อไปนี้

(๑) ปริญญามหาบัณฑิตหรือเทียบเท่า

(๒) ปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิตหรือสาขาวิชาอื่นที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด และมีผลการเรียนไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาเกียรตินิยม

ในหลักสูตรแบบต่อเนื่อง ให้รับเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาโทหรือระดับปริญญาตรีบัณฑิตตามคุณสมบัติของผู้สมัครที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งหรือข้อ ๓๖ โดยต้องผ่านเกณฑ์การสอบภาษาต่างประเทศสำหรับหลักสูตรระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรีบัณฑิตตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการรับเข้าศึกษา

ข้อ ๓๘ การรับเข้าศึกษาอาจกระทำโดยวิธีการสอบคัดเลือก การคัดเลือก หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเห็นสมควร

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจพิจารณาให้ผู้สมัครรายหนึ่งรายใดเข้าศึกษาในหลักสูตรในระดับรองลงมาหรือในระดับที่สูงขึ้นในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรที่ผู้นั้นสมัครได้ หากผู้นั้นมีความรู้ไม่เพียงพอที่จะศึกษาในระดับการศึกษาที่สมัคร หรือมีความรู้สูงกว่าระดับการศึกษาที่สมัคร

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำส่วนงาน

ข้อ ๓๙ ผู้ที่จะเข้าศึกษาในระดับหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต หรือหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาต่างประเทศตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ดังกล่าว

ภาษาต่างประเทศที่จัดสอบควรเป็นภาษาอังกฤษ แต่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจพิจารณาให้สอบภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาอังกฤษได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำส่วนงาน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่ภาษาที่ผู้นั้นสื่อสารอยู่เป็นปกติ และในกรณีที่หลักสูตรทางด้านภาษา ต้องไม่เป็นอย่างที่สมัครเข้าศึกษาเป็นสาขาวิชาเอก

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผู้สมัครกำลังรอผลการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตหรือปริญญาโทบัณฑิต การรับเข้าศึกษาจะมีผลก็ต่อเมื่อผู้นั้นส่งหลักฐานการสำเร็จการศึกษาดังกล่าวให้แก่สำนักทะเบียนภายในเวลาที่สำนักทะเบียนกำหนด

ข้อ ๔๑ ผู้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จะศึกษาเกินกว่า ๑ สาขาวิชาในเวลาเดียวกันมิได้เว้นแต่มีเหตุอันควรและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำหน่วยงาน

ข้อ ๔๒ การรับบุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำส่วนงาน

ส่วนที่ ๓
ประเภทของผู้เข้าศึกษา

ข้อ ๔๓ ผู้เข้าศึกษาเพื่อรับประกาศนียบัตรหรือปริญญาใดปริญญาหนึ่งจากราชวิทยาลัย ให้มีสถานภาพเป็น “นักศึกษา” ซึ่งแบ่งได้ดังต่อไปนี้

- (๑) นักศึกษาทดลองศึกษา
- (๒) นักศึกษาสามัญ

คณะกรรมการประจำหน่วยงานอาจรับบุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยมีสถานภาพเป็นนักศึกษาทดลองศึกษาได้ เว้นแต่เป็นหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก ๑ หรือหลักสูตรปริญญาดุชฎีบัณฑิต แบบ ๑

ข้อ ๔๔ ให้ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรแบบต่อเนื่องมีสถานภาพเป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยไม่จำแนกว่าเป็นนักศึกษาระดับปริญญาดุชฎีบัณฑิตหรือปริญญามหาบัณฑิตในวันที่เข้าศึกษาจนกว่านักศึกษาจะเข้าสู่ระดับปริญญาดุชฎีบัณฑิตหรือปริญญามหาบัณฑิต ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวด ๘ ส่วนที่ ๑

ข้อ ๔๕ ผู้เข้าศึกษาในราชวิทยาลัยโดยมิได้รับประกาศนียบัตรหรือปริญญาใดปริญญาหนึ่งจากราชวิทยาลัยจำแนกได้เป็นสามประเภทดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ร่วมฟังการบรรยาย
- (๒) นักศึกษาทำวิจัย
- (๓) นักศึกษาเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

การรับบุคคลเข้าศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำส่วนงาน

ข้อ ๔๖ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจพิจารณารับบุคคลอื่นที่มีใช้นักศึกษา เป็นผู้ร่วมฟังการบรรยายในบางรายวิชาได้ แต่ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษา โดยต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่สำนักทะเบียนภายในเวลาที่สำนักทะเบียนกำหนด

ข้อ ๔๗ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจพิจารณารับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของราชวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ มาทำการศึกษาค้นคว้าเฉพาะเรื่องในราชวิทยาลัยได้ โดยให้ดำเนินการเป็นรายภาคการศึกษา หรือตามช่วงเวลาที่เหมาะสม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจเพิกถอนสถานภาพนักศึกษาวิจัยได้ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีผลงานก้าวหน้าเท่าที่ควร ประพฤติตนไม่เหมาะสม หรือมีเหตุอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเห็นสมควร

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องขึ้นทะเบียนกับหน่วยงาน และในกรณีที่เป็นนักศึกษาซึ่งมาจากต่างประเทศ ให้หน่วยงานแจ้งให้หน่วยวิเทศสัมพันธ์ทราบด้วย

ข้อ ๔๘ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจพิจารณารับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในราชวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นนักศึกษาเรียนข้าม

มหาวิทยาลัย เพื่อนำหน่วยกิตและผลการศึกษาไปเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรของราชวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษานั้น โดยต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่สำนักทะเบียนภายในเวลาที่สำนักทะเบียนกำหนด

หมวด ๕

การลงทะเบียน

ส่วนที่ ๑

การลงทะเบียนแรกเข้า

ข้อ ๔๙ ผู้ที่ราชวิทยาลัยรับเข้าศึกษาโดยมีสถานภาพการเป็นนักศึกษาต้องลงทะเบียนแรกเข้า โดยยื่นเอกสารและหลักฐานตามที่สำนักทะเบียนกำหนด พร้อมทั้งลงทะเบียนเรียนและชำระค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมพิเศษ (ถ้ามี)

ส่วนที่ ๒

การลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๕๐ การลงทะเบียนเรียนจำแนกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) การลงทะเบียนเรียนปกติ ให้กระทำก่อนวันเปิดเรียนของแต่ละภาคการศึกษา

(๒) การลงทะเบียนเรียนสาย ให้กระทำได้ภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา หรือภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน

กำหนดวัน เวลา และวิธีการลงทะเบียนเรียน ให้เป็นไปตามประกาศของสำนักทะเบียนในกรณี ที่มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจลงทะเบียนเรียนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง สำนักทะเบียนอาจอนุมัติให้มีการลงทะเบียนเรียนเป็นกรณีพิเศษได้

ข้อ ๕๑ การลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาสามัญมีอยู่ ๒ ลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาสามัญเต็มเวลา ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา หรือวิทยานิพนธ์ ในแต่ละภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

(๒) นักศึกษาสามัญไม่เต็มเวลา ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชา หรือวิทยานิพนธ์ ในแต่ละภาคการศึกษาไม่เกิน ๑๒ หน่วยกิต

สำหรับภาคฤดูร้อน นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนรายวิชา หรือวิทยานิพนธ์ได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

การลงทะเบียนเรียนซึ่งไม่เป็นไปตามความในวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากสำนักทะเบียน

การที่นักศึกษาในระดับปริญญามหาบัณฑิตไปลงทะเบียนเรียนรายวิชาในระดับปริญญาบัณฑิต หรือในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตในหลักสูตรอื่นตามที่กำหนดไว้ในประกาศของส่วนงาน ให้มีการประเมินผลแบบ P หรือ N เท่านั้น

ข้อ ๕๒ การลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาทดลองศึกษามี ๒ ลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาทดลองศึกษาเต็มเวลา ในภาคการศึกษาแรก ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาบังคับระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรที่เข้าศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

(๒) นักศึกษาทดลองศึกษาไม่เต็มเวลา ในภาคการศึกษาแรก ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาบังคับระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรที่เข้าศึกษาไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

รายวิชาที่นักศึกษาทดลองศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาแรกนั้น ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด และต้องนำไปคำนวณแต้มเฉลี่ยสะสม

เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแรกที่ลงทะเบียนเรียน นักศึกษาทดลองศึกษาต้องได้แต้มเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และได้สัญลักษณ์ P ในวิชาไม่นับหน่วยกิต จึงจะเปลี่ยนสถานภาพเป็นนักศึกษาสามัญได้

ข้อ ๕๓ นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนแบบร่วมฟังการบรรยายในรายวิชาหนึ่งรายวิชาใดได้ ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรก่อน หากรายวิชาใดจำกัดจำนวนผู้เข้าเรียน ให้พิจารณารับลงทะเบียนเรียนแบบร่วมฟังการบรรยายเป็นลำดับหลัง

ข้อ ๕๔ นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาได้ และเมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ครบจำนวนหน่วยกิตตามที่หลักสูตรกำหนดแล้ว แต่ทำวิทยานิพนธ์ยังไม่แล้วเสร็จ นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ โดยไม่มีจำนวนหน่วยกิต และให้ชำระค่าเล่าเรียนเต็มจำนวน พร้อมทั้งค่าธรรมเนียมพิเศษ (ถ้ามี)

ข้อ ๕๕ นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนรายวิชาในสถาบันการศึกษาอื่นแทนรายวิชาที่ระบุในหลักสูตร เพื่อนำมาคำนวณแต้มเฉลี่ยสะสมได้ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของจำนวนหน่วยกิตรายวิชาในหลักสูตรที่กำลังศึกษา โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการประจำส่วนงานก่อนดำเนินการ

ในกรณีที่มีการจัดการศึกษาเป็นพิเศษ เช่น หลักสูตรร่วมข้ามสถาบัน ให้การลงทะเบียนเรียนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น

ส่วนที่ ๓

การยกเว้นรายวิชา

ข้อ ๕๖ นักศึกษาอาจได้รับยกเว้นรายวิชาในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่ได้ หากเคยศึกษาและสอบผ่านรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเนื้อหาวิชาเทียบเท่ากับรายวิชาในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่นั้น โดยมีผลการศึกษาเป็น P หรือไม่ต่ำกว่า B หรือเทียบเท่า

รายวิชาที่ขอรับการยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วไม่เกิน ๕ ปีนับแต่ภาคการศึกษาถัดไปจากภาคการศึกษาที่ได้รับการประเมินผลของรายวิชาที่ขอยกเว้น

การยกเว้นรายวิชา ให้กระทำได้ไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาทั้งหมดในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่โดยไม่นับหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ และในกรณีที่หารจำนวนหน่วยกิตแล้วไม่ลงตัว ให้ปิดจุดทศนิยมทิ้ง เว้นแต่เป็นการยกเว้นรายวิชาในกรณีเปลี่ยนสาขาวิชาที่ศึกษาตามข้อ ๑๒๕ ให้กระทำได้โดยไม่จำกัดจำนวนหน่วยกิต

การขอยกเว้นรายวิชาต้องกระทำภายในภาคการศึกษาแรกที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน โดยต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำหน่วยงาน ในกรณีนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจจัดให้มีการทดสอบความรู้ก่อนก็ได้

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่มีการยกเว้นรายวิชา เมื่อนักศึกษาได้ศึกษาและสอบผ่านรายวิชาอื่นที่ไม่ได้รับยกเว้นในหลักสูตรที่กำลังศึกษาครบตามหลักสูตรแล้ว ให้ถือว่าได้ศึกษาและสอบผ่านรายวิชาในหลักสูตรครบถ้วนตามจำนวนหน่วยกิตรายวิชารวมในหลักสูตรนั้นแล้ว เว้นแต่จะมีการกำหนดให้ศึกษารายวิชาอื่นเพิ่มเติม

ส่วนที่ ๔

การเพิ่ม ลด ถอนรายวิชา

ข้อ ๕๘ การเพิ่ม ลด ถอนรายวิชา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) การขอเพิ่มและลดรายวิชา ต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๒ การลงทะเบียนเรียน
- (๒) การขอเพิ่มรายวิชา ต้องกระทำภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา หรือภายใน สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน
- (๓) การขอลดรายวิชา ต้องกระทำภายใน ๖ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา หรือภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน โดยรายวิชาที่ลดจะไม่ปรากฏในใบประมวลผลการศึกษา
- (๔) การขอถอนรายวิชา ต้องกระทำภายหลัง ๖ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๑๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษา หรือภายหลัง ๒ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน แต่ไม่เกิน ๔ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน โดยรายวิชาที่ถอนจะปรากฏในใบประมวลผลการศึกษา
- (๕) การขอลดและขอถอนรายวิชา ต้องมีรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น เหลืออยู่ไม่น้อยกว่า ๑ รายวิชา

นักศึกษาที่ขอถอนรายวิชา เนื่องจากส่วนงาน หน่วยงานหรือภาควิชาประกาศการสอบรายวิชานั้น หรือเพราะผลกระทบจากการประกาศเปลี่ยนแปลงการสอนรายวิชาหนึ่งที่มีต่อการลงทะเบียนรายวิชาอื่น มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมลงทะเบียนศึกษารายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาได้เต็มจำนวน

นักศึกษาที่ขอถอน ขอเพิ่มหรือขอยกเลิกศึกษารายวิชาตาม (๓) หรือ (๔) มีสิทธิขอคืน ค่าธรรมเนียมลงทะเบียนศึกษารายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาได้ครึ่งหนึ่ง

นักศึกษาที่ขอถอนหรือขอยกเลิกศึกษารายวิชาเมื่อพ้นกำหนด (๓) หรือ (๔) ไม่มีสิทธิขอคืน ค่าธรรมเนียมลงทะเบียนศึกษารายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษา

นักศึกษาจะต้องยื่นคำร้องขอคืนค่าธรรมเนียมลงทะเบียนศึกษารายวิชาและค่าธรรมเนียม การใช้อุปกรณ์การศึกษาภายใน ๑๒ สัปดาห์นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

ส่วนที่ ๕

การลงทะเบียนเรียนซ้ำ

ข้อ ๕๙ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาที่ได้รับการประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ D+, D, F, N หรือ W ในรายวิชาบังคับ จะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะได้รับสัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C หรือ S หรือ P มิเช่นนั้น จะไม่สำเร็จการศึกษา

(๒) นักศึกษาที่ได้รับการประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ D+, D, F, N หรือ W ในรายวิชาเลือกจะ ลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทนก็ได้ ถ้าจำเป็น

(๓) นอกจากกรณีตาม (๑) และ (๒) นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่ได้รับการ ประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ C+ หรือ C อีกก็ได้

(๔) นักศึกษาอาจได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้ลงทะเบียนเรียนซ้ำได้ใน รายวิชาเดิมที่มีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับที่นักศึกษาได้เคยศึกษามาในการลงทะเบียนเรียนครั้งที่แล้ว

หมวด ๖

การสอนและการสอบ

ส่วนที่ ๑

การสอน

ข้อ ๖๐ การจัดการเรียนการสอนและการกำหนดตารางสอนและอาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่างๆใน หลักสูตรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

ข้อ ๖๑ อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องเป็นอาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และมีประสบการณ์ด้านการสอน และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการ ที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง รวมทั้งต้องมี คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และ หลักสูตรปริญญาโทต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

ในกรณีของอาจารย์พิเศษ อาจได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำ กว่าปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี ทั้งนี้อาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบ รายวิชานั้น

(๒) สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ให้อาจารย์ผู้สอนทำหน้าที่รับผิดชอบจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และประเมินผลการเรียนการสอนของ รายวิชาในหลักสูตรที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๖๒ ในการทำวิทยานิพนธ์ ให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหนึ่งคน เว้นแต่เพื่อประโยชน์ ในทางวิชาการ อาจมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมได้อีกไม่เกินสองคน

อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาหลักสูตร ปริญญาโทและหลักสูตรปริญญาตรีได้ไม่เกิน ๕ คน เว้นแต่คณะกรรมการประจำหน่วยงาน พิจารณาแล้วเห็นว่า หลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า ๕ คน อาจมอบหมายให้อาจารย์ประจำเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของนักศึกษาในหลักสูตรนั้นเกินกว่า ๕ คนแต่ไม่เกิน ๑๐ คนได้

จำนวนนักศึกษาตามวรรคสอง ให้นับรวมนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในเวลา เดียวกัน โดยเริ่มนับเมื่อโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำหน่วยงานแล้ว

ข้อ ๖๓ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและการค้นคว้าอิสระ ต้องเป็นอาจารย์ประจำ หลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็น ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(ก) กรณีอาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ข) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

ในกรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาราชวิทยาลัย และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

ข้อ ๖๔ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาการจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษา และจัดให้มีการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายในเวลาที่กำหนด

(๒) รับผิดชอบและควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ให้สอดคล้องกับโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่สอบผ่านแล้ว และได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประจำหน่วยงาน

(๓) ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาทางทฤษฎี แนวคิด และวิธีการศึกษาวิจัย รวมทั้งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

(๔) ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ และการใช้ภาษา

(๕) ติดตามการดำเนินงานวิจัยให้เป็นไปตามแผนงาน และรับผิดชอบประเมินผลการทำวิทยานิพนธ์ และต้องรายงานความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทุกภาคการศึกษา จนกว่าวิทยานิพนธ์จะแล้วเสร็จ

(๖) ให้ความเห็นชอบในการขอสอบวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

(๗) เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และเข้าสอบวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในความดูแล

(๘) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และตามหลักเกณฑ์ที่สภาราชวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖๕ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบและควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ให้สอดคล้องกับโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่สอบผ่านแล้ว และได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประจำหน่วยงาน

(๒) ร่วมให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาทางทฤษฎี แนวคิด และวิธีการศึกษาวิจัย รวมทั้งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

(๓) ร่วมให้คำแนะนำ และเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ และการใช้ภาษา

(๔) ร่วมติดตามการดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามแผนงาน และรับผิดชอบประเมินผลการทำวิทยานิพนธ์ จนกว่าวิทยานิพนธ์จะแล้วเสร็จ

(๕) เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และเข้าสอบวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในความดูแล

ส่วนที่ ๒

การสอบรายวิชา

ข้อ ๖๖ การสอบรายวิชาเป็นการสอบเพื่อวัดว่านักศึกษามีความรู้ในรายวิชานั้น ซึ่งอาจเป็นการสอบข้อเขียนหรือการวัดผลการศึกษาโดยวิธีอื่น ทั้งนี้ ต้องประกาศให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าตั้งแต่เริ่มเปิดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อน

นักศึกษาต้องสอบรายวิชาทุกวิชาที่ลงทะเบียนเรียน เว้นแต่เป็นรายวิชาที่ลงทะเบียนแบบผู้ร่วมฟังการบรรยายหรือได้ถอนรายวิชานั้นอย่างถูกต้อง หรือเป็นกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

ข้อ ๖๗ นักศึกษาต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น จึงจะมีสิทธิเข้าสอบ แต่ทั้งนี้ หากนักศึกษาที่มีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่งๆ ตั้งแต่ร้อยละ ๖๐ แต่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น จะมีสิทธิเข้าสอบได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอน และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๖๘ กำหนดการสอบประจำภาคการศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของส่วนงานหรือประกาศของราชวิทยาลัย ซึ่งจะประกาศให้ทราบล่วงหน้า

ส่วนที่ ๓

การสอบประมวลความรู้

ข้อ ๖๙ การสอบประมวลความรู้สำหรับหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต (Comprehensive Examination) เป็นการสอบข้อเขียนหรือสอบปากเปล่าในสาขาวิชาเอกและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อวัดความสามารถในการบูรณาการความรู้ที่ได้ศึกษาไปแล้วของนักศึกษา

การสอบประมวลความรู้ ให้กระทำโดยคณะกรรมการสอบประมวลความรู้

ข้อ ๗๐ คณะกรรมการสอบประมวลความรู้ ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย เป็นประธาน และอาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน เป็นกรรมการ และอาจมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอีก ๑ คนเป็นกรรมการก็ได้

ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอรายชื่อคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ผ่านหัวหน้าภาควิชา เพื่อเสนอต่อคณบดีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

ข้อ ๗๑ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดให้มีการสอบประมวลความรู้ได้ไม่เกินปีการศึกษาละ ๓ ครั้ง โดยให้ประกาศช่วงเวลาที่จะจัดสอบก่อนกำหนดการลงทะเบียนเรียนปกติของภาคการศึกษาต้น

ข้อ ๗๒ นักศึกษาจะเข้าสอบประมวลความรู้ได้ก็ต่อเมื่อสอบผ่านรายวิชาที่ส่วนงานที่นักศึกษาสังกัดประกาศให้เป็นรายวิชาที่ต้องสอบผ่านก่อนการสอบประมวลความรู้ ทั้งนี้ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ได้ลงทะเบียนครบถ้วนตามหลักสูตรเป็นต้นไป

ข้อ ๗๓ เมื่อได้ดำเนินการสอบประมวลความรู้แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการสอบประมวลความรู้รายงานผลการสอบต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงาน ผ่านประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและหัวหน้าภาควิชาโดยลำดับ ทั้งนี้ ภายใน ๒ สัปดาห์นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการสอบ

ข้อ ๗๔ ผู้ที่เข้าสอบประมวลความรู้แล้ว ผลปรากฏว่า ได้สัญลักษณ์ N อาจลงทะเบียนสอบได้อีก ๒ ครั้ง และหากผลปรากฏว่า ยังได้รับสัญลักษณ์ N อีก ให้ผู้นั้นพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา

ส่วนที่ ๔ การสอบวัดคุณสมบัติ

ข้อ ๗๕ การสอบวัดคุณสมบัติสำหรับหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต (Qualifying Examination) เป็นการสอบวัดความรู้พื้นฐาน ทักษะเชิงวิเคราะห์ และศักยภาพของนักศึกษาในการทำงานวิจัยโดยอิสระ เพื่อแสดงถึงศักยภาพและความพร้อมของนักศึกษาที่จะศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิต

การสอบวัดคุณสมบัติ ให้กระทำโดยคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ

ข้อ ๗๖ คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ ให้มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย เป็นประธาน อาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน อาจารย์ประจำหรืออาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อย ๑ คน เป็นกรรมการ และอาจมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นกรรมการอีกก็ได้

ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอรายชื่อคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติต่อคณบดีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

ข้อ ๗๗ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดให้มีการสอบวัดคุณสมบัติ ได้ไม่เกินปีการศึกษาละ ๓ ครั้ง โดยให้ประกาศช่วงเวลาที่จะจัดสอบก่อนกำหนดการลงทะเบียนเรียนปกติของภาคการศึกษาต้น

ข้อ ๗๘ การสอบวัดคุณสมบัติให้กระทำโดยการสอบข้อเขียน และจะมีการสอบปากเปล่าด้วยหรือไม่ก็ได้

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจกำหนดให้สอบภาษาต่างประเทศในการสอบวัดคุณสมบัติด้วยก็ได้

ข้อ ๗๙ นักศึกษาจะสามารถเข้าสอบวัดคุณสมบัติได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะคุณสมบัติ รวมทั้งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญามหาบัณฑิต หรือวุฒิปริญญาบัณฑิตที่มีผลการเรียนระดับปริญญาเกียรตินิยมขึ้นไป สามารถลงทะเบียนสอบวัดคุณสมบัติได้ตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(๒) นักศึกษาที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาบัณฑิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่าระดับปริญญาเกียรตินิยม ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๑๒ หน่วยกิต และมีแต้มเฉลี่ยสะสม ๓.๕ ขึ้นไป จึงจะลงทะเบียนสอบวัดคุณสมบัติได้

ข้อ ๘๐ นักศึกษาต้องสอบวัดคุณสมบัติและได้สัญลักษณ์ P ภายในกำหนดระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรปริญญาตรีที่มีใช้หลักสูตรแบบต่อเนื่อง ภายใน ๔ ภาคการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา สำหรับนักศึกษาเต็มเวลา หรือภายใน ๖ ภาคการศึกษา สำหรับนักศึกษาไม่เต็มเวลา

(๒) หลักสูตรแบบต่อเนื่อง

(ก) นักศึกษาที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาตรีที่ประสงค์จะเข้าสู่หลักสูตรปริญญาตรีภายใน ๓ ภาคการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา สำหรับนักศึกษาเต็มเวลา หรือภายใน ๔ ภาคการศึกษา สำหรับนักศึกษาไม่เต็มเวลา

(ข) นักศึกษาที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาตรี ภายใน ๔ ภาคการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา สำหรับนักศึกษาเต็มเวลา หรือภายใน ๖ ภาคการศึกษา สำหรับนักศึกษาไม่เต็มเวลา
ระยะเวลาในระหว่างที่ลาพักตามข้อ ๑๒๙ (๑) (๒) และ (๕) มิให้นำมานับรวมเป็นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำหน่วยงานอาจกำหนดให้นักศึกษาในหลักสูตรต้องสอบวัดคุณสมบัติและได้สัญลักษณ์ P ก่อนกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ โดยต้องประกาศก่อนการรับนักศึกษาเข้าศึกษา

ข้อ ๘๑ เมื่อได้ดำเนินการสอบวัดคุณสมบัติแล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติรายงานผลการสอบต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงาน ผ่านประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและหัวหน้าภาควิชาโดยลำดับ ทั้งนี้ ภายใน ๒ สัปดาห์นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการสอบ

ข้อ ๘๒ ผู้ที่เข้าสอบวัดคุณสมบัติแล้ว ผลปรากฏว่า ได้สัญลักษณ์ N อาจลงทะเบียนสอบได้อีก ๓ ครั้ง

ส่วนที่ ๕

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์

ข้อ ๘๓ การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ เป็นการสอบวัดความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับประเด็นปัญหา ระเบียบวิธีการวิจัย วิธีการและเทคนิคที่ใช้ในการแก้ปัญหางานวิจัย

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต ต้องมีการสอบความรู้พื้นฐาน และความรู้เชิงลึกที่จำเป็นในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อให้แน่ใจว่านักศึกษามีความรู้ที่จำเป็นเพียงพอในการทำงานวิจัย

การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ให้กระทำโดยคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะมีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกร่วมเป็นกรรมการด้วยหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๘๔ คณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ทั้งในระดับปริญญาโทบัณฑิตและปริญญาตรีบัณฑิต ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ซึ่งมีอยู่ ๒ ลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรทำหน้าที่คณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์

(๒) คณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์เล่มใดเล่มหนึ่งโดยเฉพาะ

ข้อ ๘๕ ให้คณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สอบวัดความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาโดยพิจารณาขอบเขตของงานวิจัยให้สอดคล้องกับระยะเวลาในการทำวิจัยและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

(๒) เสนอผลการสอบต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณาโดยลำดับ

อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า ๓ คน

ข้อ ๘๖ นักศึกษาต้องเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรตามหลักเกณฑ์และภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการประจำหน่วยงานกำหนด

โครงร่างวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา พร้อมทั้งรายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามข้อ ๘๔ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการประจำหน่วยงานโดยลำดับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการประจำหน่วยงานกำหนด

หลักเกณฑ์และกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้จัดทำเป็นประกาศของส่วนงาน

ข้อ ๘๗ นักศึกษาต้องได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการประจำหน่วยงานกำหนด และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต ภายใน ๒ ปีการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(๒) สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต ภายใน ๓ ปีการศึกษานับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(๓) สำหรับหลักสูตรแบบต่อเนื่อง นักศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตจะสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์เมื่อใดก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อ ๘๒ (๒)

(๔) สำหรับนักศึกษาไม่เต็มเวลาให้มีระยะเวลา ๑.๕ เท่าของกำหนดเวลาตาม (๑) และ (๒)

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำหน่วยงาน อาจกำหนดให้นักศึกษาในหลักสูตรต้องสอบและได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ โดยต้องประกาศก่อนการรับนักศึกษาเข้าศึกษา

นักศึกษาที่มีได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้พ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็นและสมควร คณะกรรมการประจำหน่วยงานอาจขยายกำหนดเวลาต่อไปอีก ๑ ภาคการศึกษาได้

ข้อ ๘๘ เมื่อโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้รับอนุมัติแล้ว ให้ส่วนงานจัดทำประกาศหัวข้อวิทยานิพนธ์ ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งรายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ส่งให้ราชวิทยาลัยและเผยแพร่ต่อไป

การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการประจำหน่วยงานโดยลำดับ จากนั้นให้แจ้งราชวิทยาลัยเพื่อทราบ

ส่วนที่ ๖

การสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๘๙ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ สำหรับหลักสูตรปริญญาโทให้มีจำนวนตั้งแต่ ๓ ถึง ๕ คน และสำหรับหลักสูตรปริญญาตรีให้มีจำนวนตั้งแต่ ๕ ถึง ๗ คน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือผู้ที่ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ในกรณีเช่นนี้ ให้นับเป็น ๑ คน

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก อย่างน้อย ๑ คน

สำหรับหลักสูตรปริญญาโทให้มีจำนวนตั้งแต่ ๕ ถึง ๗ คน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีให้มีจำนวนตั้งแต่ ๕ ถึง ๗ คน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ อาจมีการแต่งตั้งกรรมการให้มีจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งได้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จะทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์มิได้

ข้อ ๙๐ ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(๒) มีคุณวุฒิการศึกษาปริญญาตรีบัณฑิตหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือได้รับแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ

(๓) มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีชื่อส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

ข้อ ๙๑ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์มีหน้าที่ตรวจอ่านวิทยานิพนธ์ ประชุมปรึกษาระหว่างกรรมการในวันสอบวิทยานิพนธ์ และทดสอบความรู้นักศึกษาด้วยการซักถามหรือด้วยวิธีการใดๆ รวมทั้งอนุมัติการปรับเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อแนวทางการวิจัยที่ได้รับอนุมัติไว้ก่อนหน้านั้น

ในกรณีที่มีการปรับเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์ ประธานคณะกรรมการสอบต้องแจ้งให้ราชวิทยาลัยและสำนักทะเบียนทราบด้วย

ข้อ ๙๒ นักศึกษาจะสอบวิทยานิพนธ์ได้ ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

(๒) โครงร่างวิทยานิพนธ์ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำหน่วยงานเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖๐ วันก่อนวันสอบวิทยานิพนธ์

(๓) มีหลักฐานแสดงว่า ได้ส่งบทความวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ให้วารสารทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติพิจารณาเพื่อการตีพิมพ์แล้ว หรือได้รับการตอบรับให้ไปเสนอผลงานต่อที่ประชุมวิชาการแล้ว ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙๘ หรือข้อ ๙๙ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙๓ นักศึกษาที่ประสงค์จะสอบวิทยานิพนธ์ ให้ส่งร่างวิทยานิพนธ์ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เห็นชอบแล้วแก่ราชวิทยาลัย เป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ก่อนยื่นคำร้องขออนัดสอบวิทยานิพนธ์

ให้นักศึกษายื่นคำขออนัดสอบวิทยานิพนธ์โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อส่วนงาน ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด แต่ทั้งนี้ วันยื่นคำขออนัดสอบต้องห่างจากวันสอบวิทยานิพนธ์เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์

ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดทำประกาศแจ้งกำหนดวันสอบ ปิดประกาศไว้ให้ทราบโดยทั่วกัน ซึ่งต้องกระทำก่อนวันสอบเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์

ข้อ ๙๔ การสอบวิทยานิพนธ์ให้กระทำโดยเปิดเผย และบุคคลภายนอกอาจเข้าร่วมสังเกตการณ์การสอบวิทยานิพนธ์ได้ เว้นแต่มีความจำเป็นต้องพิทักษ์ข้อมูลส่วนหนึ่งส่วนใดของวิทยานิพนธ์ไว้เป็นความลับ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อาจสั่งเป็นอย่างอื่นได้

ในวันสอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีจำนวนประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์รวมกันไม่น้อยกว่า ๓ คน สำหรับหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต และไม่น้อยกว่า ๕ คน สำหรับหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต มาดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์ จึงจะถือว่าการสอบนั้นมีผลสมบูรณ์ ถ้ามีจำนวนประธานและกรรมการไม่ครบ ให้เลื่อนการสอบในครั้งนั้นออกไป

ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยทำให้ประธานหรือกรรมการไม่อาจเข้าร่วมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ อาจมีการจัดสอบวิทยานิพนธ์ผ่านเครือข่ายระบบสารสนเทศ หรืออาจมีการประเมินวิทยานิพนธ์เป็นลายลักษณ์

อักษร โดยต้องชี้แจงเหตุผลและแจ้งผลการประเมินต่อประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ล่วงหน้าก่อนเวลาสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๙๕ เมื่อการสอบวิทยานิพนธ์สิ้นสุดลง ให้คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณาและประเมินผลการสอบเป็นการลับ จากนั้นให้ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์รายงานผลการสอบต่อคณะกรรมการประจำส่วนงาน ผ่านประธานกรรมการบริหารหลักสูตรและหัวหน้าภาควิชา ภายใน ๒ สัปดาห์นับแต่วันสอบวิทยานิพนธ์ โดยต้องแจ้งผลการสอบวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษา ภายใน ๓ สัปดาห์นับแต่วันสอบวิทยานิพนธ์

การประเมินผลการสอบวิทยานิพนธ์ ให้ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์มีคะแนนเสียงคนละหนึ่งเสียง ยกเว้นกรณีของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ให้นับรวมกันเป็นหนึ่งเสียง โดยให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ในการวินิจฉัย ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเห็นสมควรกำหนดวิธีการประเมินผลการสอบวิทยานิพนธ์ไว้เป็นอย่างอื่น โดยต้องประกาศให้ทราบเป็นการล่วงหน้า

ส่วนที่ ๗

รูปแบบ ลิขสิทธิ์ และการเผยแพร่ผลงาน

ข้อ ๙๖ รูปแบบของวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามที่ราชวิทยาลัยกำหนด

นักศึกษาต้องส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ให้แก่ราชวิทยาลัยตามจำนวน วิธีการ และภายในเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศราชวิทยาลัย ในแต่ละปีการศึกษา

ภายใต้บังคับความในหมวด ๑ ส่วนที่ ๒ ระยะเวลาการศึกษา นักศึกษาที่ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ภายหลังกำหนดเวลาตามวรรคสอง จะไม่สำเร็จการศึกษาในภาคการศึกษานั้น และต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ในภาคการศึกษาถัดไปด้วย

ข้อ ๙๗ ลิขสิทธิ์ในวิทยานิพนธ์และผลงานการค้นคว้าอิสระเป็นของราชวิทยาลัย

ข้อ ๙๘ บทความวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต และผลงานการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรือยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์

ข้อ ๙๙ บทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต ต้องได้รับการตีพิมพ์หรือได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) การศึกษาแบบ ๑ ตามข้อ ๒๒ (๑) ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพอย่างน้อย ๒ เรื่อง

(๒) การศึกษาแบบ ๒ ตามข้อ ๒๒ (๒) ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพ

ข้อ ๑๐๐ ในกรณีที่เป็นวนิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ อาจถือการจดทะเบียนสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแทนการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการตามข้อ ๙๘ หรือข้อ ๙๙ ได้ ทั้งนี้ ตามที่ราชวิทยาลัยเห็นสมควร

ข้อ ๑๐๑ การตีพิมพ์หรือการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือการเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุมฉบับสมบูรณ์ตามข้อ ๙๘ หรือข้อ ๙๙ แล้วแต่กรณี เป็นเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษา และต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ของข้อบังคับนี้

หมวด ๗

การประเมินผลการศึกษา

ส่วนที่ ๑

ระดับการประเมิน

ข้อ ๑๐๒ การประเมินผลการสอบวิทยานิพนธ์ ให้มี ๔ ระดับดังต่อไปนี้

- (๑) ดีมาก (Very Good)
- (๒) ดี (Good)
- (๓) ผ่าน (Pass)
- (๔) ตก (Fail)

ข้อ ๑๐๓ การประเมินผลการสอบของแต่ละรายวิชา ให้กระทำเป็นสัญลักษณ์ซึ่งมีความหมายและแต้มประจำ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย	แต้มประจำ
A	ผลการประเมินชั้นดีเยี่ยม	(Excellent) ๔.๐
B ⁺	ผลการประเมินชั้นดีมาก	(Very Good) ๓.๕
B	ผลการประเมินชั้นดี	(Good) ๓.๐
C ⁺	ผลการประเมินชั้นดีพอใช้	(Fairly Good) ๒.๕
C	ผลการประเมินชั้นพอใช้	(Fair) ๒.๐
D ⁺	ผลการประเมินชั้นอ่อน	(Poor) ๑.๕

สัญลักษณ์	ความหมาย	แต้มประจำ
D	ผลการประเมินชั้นอ่อนมาก	(Very Poor) ๑.๐
F	ผลการประเมินชั้นตก	(Fail) ๐.๐
I	การวัดผลยังไม่สมบูรณ์	(Incomplete) -
S	ผลการประเมินเป็นที่พอใจสำหรับวิชาที่ นับหน่วยกิต	(Satisfactory) -
P	ผลการประเมินเป็นที่พอใจสำหรับวิชาที่ ไม่นับหน่วยกิต	(Pass) -
N	ผลการประเมินไม่เป็นที่พอใจ	(Nonsatisfactory) -
V	ร่วมฟังการบรรยาย	(Visitor) -
W	การถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ	(Withdrawn) -
M	นักศึกษาขาดสอบ	(Missing) -
X	ยังไม่ได้รับผลการประเมิน	(No Report) -

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์การให้สัญลักษณ์ผลการศึกษา

ข้อ ๑๐๔ การประเมินผลการศึกษา ให้กระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อนแต่ละภาค ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงการประเมินผลการศึกษา ต้องกระทำภายในภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่มีการประเมินผล โดยต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำหน่วยงาน

ข้อ ๑๐๕ การให้สัญลักษณ์ A, B+, B, C+, C, D+, D และ F จะกระทำได้เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการประเมินผลการศึกษารายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบ หรือมีการประเมินผลงานของนักศึกษา

(๒) เมื่อเปลี่ยนจาก I โดยมีการประเมินผลภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไปที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน

(๓) เมื่อเปลี่ยนจาก M หรือ X

ข้อ ๑๐๖ นอกเหนือจากกรณีตามข้อ ๑๐๕ แล้ว สัญลักษณ์ F จะให้ได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ในรายวิชาที่อาจารย์ผู้สอนไม่ยินยอมให้นักศึกษาเข้าสอบ

(๒) เมื่อนักศึกษากระทำการทุจริตในการสอบ หรือทำผิดระเบียบหรือข้อบังคับ หรือคำสั่งเกี่ยวกับการสอบที่ราชวิทยาลัย ส่วนงาน ภาควิชา หรือหลักสูตรใช้บังคับอยู่ และคณะกรรมการประจำส่วนงานเห็นว่าเป็นการทำผิดในข้อสำคัญจนสมควรได้ F

(๓) เมื่อเปลี่ยนจาก I ในกรณีที่ไม่มีผลการประเมินผลการศึกษา หรือผลงานภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไปที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน

(๔) เมื่อเปลี่ยนจาก M ในกรณีที่นักศึกษาไม่สามารถแสดงหลักฐานที่สมบูรณ์ในการขาดสอบได้ภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดไป

ข้อ ๑๐๗ การให้สัญลักษณ์ I จะกระทำเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาป่วยก่อนที่การเรียนในภาคการศึกษานั้นจะสิ้นสุด และยังคงป่วยอยู่จนกระทั่งถึงกำหนดการสอบเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทุกรายวิชาได้ และคณบดีได้พิจารณาคำร้องประกอบกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นและหัวหน้าภาควิชาแล้ว เห็นควรให้ได้ I เมื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้นขาดเนื้อหาเพียงเล็กน้อย และไม่ใช่ว่าสำคัญ

(๒) นักศึกษาได้ศึกษามาจนสิ้นสุดภาคการศึกษาแล้ว และป่วยระหว่างการสอบ เป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ และคณบดีได้พิจารณาคำร้องประกอบกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นและหัวหน้าภาควิชาแล้ว เห็นสมควรให้ได้ I

(๓) นักศึกษาขาดสอบด้วยเหตุสุดวิสัย โดยได้ยื่นคำร้องต่อคณบดีโดยทันที และคณบดีได้พิจารณาคำร้องประกอบกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นและหัวหน้าภาควิชาแล้วเห็นสมควรได้ I

(๔) นักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนประกอบการศึกษายังไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ ผู้สอนเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา โดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชาและแจ้งให้สำนักทะเบียนทราบเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมกับผลการศึกษานักศึกษาอื่น ที่ลงทะเบียนรายวิชานั้น

การเปลี่ยนจาก I ตาม (๑) และ (๒) อาจได้รับสัญลักษณ์การประเมินผลสูงสุดไม่เกิน B

ข้อ ๑๐๘ เมื่อมีกรณีตามข้อ ๑๐๗ (๑) หรือ (๒) ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อคณบดีภายใน ๑ สัปดาห์นับแต่วันที่นักศึกษาเริ่มป่วย หรือนับแต่วันที่พ้นจากอาการป่วยร้ายแรงซึ่งเป็นเหตุให้ไม่สามารถยื่นคำร้องได้ พร้อมด้วยใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากสถานพยาบาลเอกชนที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง

ข้อ ๑๐๙ การให้สัญลักษณ์ S หรือ P จะกระทำได้ ก็ต่อเมื่อผลการประเมินเป็นที่พอใจตามหลักเกณฑ์กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ ๑๑๐ การให้สัญลักษณ์ U จะกระทำได้ ก็ต่อเมื่อผลการประเมินรายวิชาหรือการทำวิทยานิพนธ์ หรือผลการสอบประมวลความรู้หรือการสอบวัดคุณสมบัติ ไม่เป็นที่พอใจ

ข้อ ๑๑๑ การประเมินผลการทำวิทยานิพนธ์ตามข้อ ๑๐๙ และข้อ ๑๑๐ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประจำส่วนงานกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศของส่วนงานและประกาศให้ทราบเป็นการล่วงหน้า

ข้อ ๑๑๒ การให้สัญลักษณ์ V จะกระทำเฉพาะในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเป็นผู้ร่วมฟังการบรรยาย และผู้สอนเห็นว่าได้ให้ความสนใจต่อการเรียนอย่างเพียงพอ

ข้อ ๑๑๓ การให้สัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนจะกระทำได้เมื่อพ้น ๖ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาหรือ ๒ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน เฉพาะกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) นักศึกษาได้ถอนรายวิชานั้น
- (๒) นักศึกษาป่วยก่อนที่การเรียนในภาคการศึกษานั้นจะสิ้นสุดลง และยังคงป่วยอยู่จนกระทั่งถึงกำหนดการสอบ เป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ ทั้งนี้ ให้นักศึกษาปฏิบัติตามความในข้อ ๑๐๘ โดยอนุโลม
- (๓) นักศึกษาลาพักการศึกษาโดยถูกต้อง
- (๔) นักศึกษาถูกพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้นด้วยเหตุผลอื่นที่มีใช้เพราะเหตุที่กระทำผิดข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเกี่ยวกับการสอบของหลักสูตร ภาควิชา ส่วนงาน และมหาวิทยาลัย
- (๕) คณบดีอนุมัติให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I ตามข้อ ๑๐๗ (๑) (๒) หรือ (๓) หากปรากฏว่าการป่วยหรือเหตุสุดวิสัยยังไม่สิ้นสุดภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน
- (๖) ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนเป็นผู้ร่วมฟัง และผู้สอนเห็นว่าไม่ได้ให้ความสนใจต่อการเรียนอย่างเพียงพอ
- (๗) ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนโดยผิดระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อกำหนดของหลักสูตร

ข้อ ๑๑๔ การให้สัญลักษณ์ M จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่นักศึกษาขาดสอบ แต่ยังไม่สามารถแสดงหลักฐานที่สมบูรณ์เกี่ยวกับเหตุในการขาดสอบได้

ข้อ ๑๑๕ การให้สัญลักษณ์ X จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่สำนักทะเบียนยังไม่ได้รับรายงานการประเมินผลการศึกษาของรายวิชานั้นตามกำหนด

ส่วนที่ ๓

การคำนวณแต้มเฉลี่ย

ข้อ ๑๑๖ การคำนวณแต้มเฉลี่ยของนักศึกษาแต่ละราย ให้กระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา

ข้อ ๑๑๗ แต้มเฉลี่ยมี ๒ ประเภท ซึ่งคำนวณได้ดังต่อไปนี้

(๑) แต้มเฉลี่ยรายภาค ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตคำนวณกับแต้มประจำสัญลักษณ์ที่นักศึกษาได้ในแต่ละรายวิชาทุกครั้ง เป็นตัวตั้งแล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตคำนวณรายภาค

(๒) แต้มเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาที่มีการคิดคำนวณโดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตคำนวณกับแต้มประจำสัญลักษณ์ที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาทุกครั้งเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตคำนวณสะสม

ผลการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้นำไปรวมกับผลการศึกษาภาคศึกษาภาคถัดไปที่นักศึกษาผู้นั้นลงทะเบียนเรียนและมีหน่วยกิตคำนวณรายภาคเพื่อจำแนกสภาพนักศึกษา

หมวด ๘
การเปลี่ยนสถานภาพการศึกษา

ส่วนที่ ๑
หลักสูตรแบบต่อเนื่อง

ข้อ ๑๑๘ นักศึกษาจะเข้าสู่หรือเปลี่ยนระดับเข้าสู่ระดับปริญญาตรีบัณฑิตได้ ก็ต่อเมื่อ

(๑) สอบวัดคุณสมบัติและได้รับสัญลักษณ์ S ภายใน ๓ ภาคการศึกษา นับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาสำหรับผู้เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญามหาบัณฑิต หรือภายใน ๔ ภาคการศึกษาสำหรับผู้เข้าด้วยวุฒิปริญญาบัณฑิต

(๒) ผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาต่างประเทศตามหลักเกณฑ์ที่ราชวิทยาลัยกำหนด

ผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาบัณฑิตโดยไม่ได้รับปริญญาเกียรตินิยมต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๑๒ หน่วยกิต และสอบได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ และได้ดำเนินการตาม (๑) และ (๒) แล้ว

ข้อ ๑๑๙ นักศึกษาจะเข้าสู่ระดับปริญญาตรีบัณฑิต เมื่อมีกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อนักศึกษายื่นคำร้องขอเข้าสู่ระดับปริญญาตรีบัณฑิต ภายใน ๒ สัปดาห์ของภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา หรือภายใน ๒ สัปดาห์นับแต่วันสิ้นภาคการศึกษาที่ ๒

(๒) ไม่ได้สัญลักษณ์ S ในการสอบวัดคุณสมบัติภายในกำหนดเวลาต่อไปนี้ นับแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(ก) ๓ ภาคการศึกษา สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาตรีบัณฑิต

(ข) ๔ ภาคการศึกษา สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาด้วยวุฒิปริญญาบัณฑิต

(๓) ได้สัญลักษณ์ N สองครั้งในการสอบวัดคุณสมบัติ และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้เปลี่ยนเข้าสู่ระดับปริญญาตรีบัณฑิต

ข้อ ๑๒๐ เมื่อมีการอนุมัติให้เปลี่ยนระดับการศึกษา ให้โอนทุกรายวิชาที่นักศึกษาผู้นั้นได้ศึกษาแล้วไปเป็นรายวิชาในหลักสูตรที่เปลี่ยนเข้าศึกษา พร้อมทั้งสัญลักษณ์การประเมินผลการศึกษาที่ได้รับ และให้นำไปใช้คิดคำนวณผลการศึกษาตลอดหลักสูตร

ข้อ ๑๒๑ การนับระยะเวลาการศึกษาให้นับต่อเนื่องตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนระดับการศึกษา

ข้อ ๑๒๒ นักศึกษาที่เข้าสู่ระดับปริญญาตรีบัณฑิตแล้ว แต่พ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต เพราะเหตุที่สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ไม่ผ่าน หรือสอบวิทยานิพนธ์ตก อาจขอกลับเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิตได้ โดยต้องยื่นคำร้องพร้อมใบสมัครเข้าศึกษาภายในภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่พ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิต

ระยะเวลาการศึกษา ให้เริ่มต้นนับใหม่ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่กลับเข้าศึกษา

ให้ออนทูกุรายวิชาที่นักศึกษาผู้นั้นได้ศึกษาแล้วไปเป็นรายวิชาในหลักสูตรที่ขอกลับเข้าศึกษา พร้อมทั้งสัญลักษณ์การประเมินผลการศึกษาที่ได้รับ และให้นำไปใช้คิดคำนวณผลการศึกษาตลอดหลักสูตร

ข้อ ๑๒๓ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพิจารณาการเข้าสู่ระดับการศึกษา การเปลี่ยนระดับการศึกษา และการขอกลับเข้าศึกษา จากนั้นให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการประจำส่วนงานเพื่อพิจารณาอนุมัติ และแจ้งสำนักทะเบียนทราบภายใน ๒ สัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ

ส่วนที่ ๒ การเปลี่ยนสาขาวิชา

ข้อ ๑๒๔ นักศึกษาอาจขอเปลี่ยนสาขาวิชาเรียนเป็นสาขาวิชาอื่นภายในราชวิทยาลัยได้ตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ โดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการประจำส่วนงานที่นักศึกษาสังกัดและที่นักศึกษาขอเปลี่ยนไปสังกัด

- (๑) ได้ศึกษาในราชวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา
- (๒) มีแต้มเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า ๓.๐๐

ข้อ ๑๒๕ นักศึกษาที่เปลี่ยนสาขาวิชาอาจได้รับยกเว้นรายวิชาที่ต้องศึกษาตามหลักสูตรได้ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการประจำส่วนงานกำหนด

ส่วนที่ ๓ การเปลี่ยนแผนการศึกษา

ข้อ ๑๒๖ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในแผน ก ไม่สามารถย้ายไปศึกษาแผน ข ได้ แต่สำหรับนักศึกษาที่เข้าศึกษาในแผน ข อาจย้ายไปศึกษาแผน ก ได้ หากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรอนุมัติ จากนั้นให้แจ้งราชวิทยาลัยเพื่อทราบ

หมวด ๙ การลาพักการศึกษา

ข้อ ๑๒๗ นักศึกษาที่ประสงค์จะหยุดกิจกรรมด้านการศึกษาที่ราชวิทยาลัยเป็นการชั่วคราว ให้อื่น คำร้องขอลาพักการศึกษาต่อคณบดี โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

การยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำก่อนวันสุดท้ายของการสอบในภาคการศึกษาหรือภาคฤดูร้อนนั้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษา

การอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้กระทำได้ครั้งละไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาติดต่อกัน และหากยังมีความจำเป็นที่จะต้องลาพักการศึกษาต่อไป ให้ยื่นคำร้องใหม่

ข้อ ๑๒๘ เมื่อได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา นักศึกษาต้องชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาที่ลาพัก เว้นแต่นักศึกษาได้ชำระค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมอื่นในภาคการศึกษานั้นแล้ว

ในระหว่างการลาพักการศึกษา นักศึกษาจะไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้อุปกรณ์การศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาของราชวิทยาลัย และไม่สามารถดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้

ข้อ ๑๒๙ การขอลาพักการศึกษา จะกระทำได้อีกต่อเมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนมาแล้วอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษา และมีแต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ เว้นแต่มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
- (๒) ไปทำวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในต่างประเทศ
- (๓) เจ็บป่วยจนต้องเข้ารับรักษาตัวในสถานพยาบาลเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๓ สัปดาห์
- (๔) เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๓ สัปดาห์ตามคำสั่งแพทย์
- (๕) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา

(๖) มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ไม่สามารถศึกษาในภาคการศึกษานั้นได้ โดยต้องมีหลักฐานยืนยันเหตุดังกล่าว

การลาพักการศึกษาตาม (๓) และ (๔) ต้องมีใบรับรองแพทย์ หรือสถานพยาบาลของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาลเอกชนที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง

ข้อ ๑๓๐ ให้นับระยะเวลาที่นักศึกษาลาพักการศึกษาอยู่ในระยะเวลาการศึกษาของนักศึกษาด้วย เว้นแต่เป็นการลาตามข้อ ๑๒๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕)

การลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๒๙ (๒) โดยไม่นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษา ให้กระทำได้เพียงหนึ่งภาคการศึกษาเท่านั้น ส่วนเกินกว่าให้นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษาของนักศึกษา

การลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๒๙ (๕) โดยไม่นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษา ให้กระทำได้เพียงหนึ่งปีการศึกษาเท่านั้น ส่วนเกินกว่าให้นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษาของนักศึกษา

ระยะเวลาที่ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๒๙ (๔) และ (๖) อาจไม่นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษาของนักศึกษาได้ หากคณะกรรมการประจำส่วนงานพิจารณาเห็นควรอนุมัติ

หมวด ๑๐

การพ้นและการคืนสถานภาพนักศึกษา

ข้อ ๑๓๑ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ ให้นักศึกษาพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา

- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออก
 - (๓) เมื่อศึกษาครบตามหลักสูตรและได้รับอนุมัติประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรแล้ว
 - (๔) เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาแล้ว ยังไม่ได้ลงทะเบียนเรียน หรือรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา และชำระเงินค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าธรรมเนียมพิเศษ (ถ้ามี)
 - (๕) เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา นักศึกษาทดลองศึกษาได้แต่มีเฉลี่ยต่ำกว่า ๓.๐๐ หรือได้รับสัญลักษณ์ N ในรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต
 - (๖) นักศึกษาสามัญได้แต่มีเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐ หรือได้แต่มีเฉลี่ยรายภาคในภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาต่ำกว่า ๒.๕๐
 - (๗) นักศึกษาสามัญซึ่งได้แต่มีเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๒.๕๐ แต่ไม่ถึง ๓.๐๐ ซึ่งเรียกว่า “สภาพวิทยาทัศน์” เป็นเวลา ๒ ภาคการศึกษาติดต่อกัน
 - (๘) ได้รับสัญลักษณ์ N สองครั้ง ในการสอบประมวลความรู้
 - (๙) ได้รับสัญลักษณ์ N สองครั้ง ในการสอบวัดคุณสมบัติ เว้นแต่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรแบบต่อเนื่อง และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้เปลี่ยนเข้าสู่ระดับปริญญาโทบัณฑิต
 - (๑๐) เมื่อไม่สามารถสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ได้ภายในระยะที่กำหนด
 - (๑๑) เมื่อโครงร่างวิทยานิพนธ์ไม่ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประจำส่วนงานภายในระยะเวลาที่กำหนด
 - (๑๒) เมื่อการประเมินผลการทำวิทยานิพนธ์ในแต่ละภาคการศึกษาได้สัญลักษณ์ N ติดต่อกันสองครั้ง ในกรณีที่มีการลาพักการศึกษาค้นกลาง ให้ถือว่าการได้สัญลักษณ์ N สองครั้งนั้นเป็นการได้สัญลักษณ์ N สองครั้งติดต่อกัน
 - (๑๓) นักศึกษาสอบวิทยานิพนธ์ “ตก”
 - (๑๔) เมื่อลงทะเบียนเรียนครบระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ แล้ว แต่ยังไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้
 - (๑๕) เมื่อมหาวิทยาลัยสั่งให้พ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา เพราะเหตุที่ขาดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาในหลักสูตร หรือกระทำผิดข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของส่วนงานหรือราชวิทยาลัยเกี่ยวกับการสอบหรือวินัยนักศึกษา
- การลาออกตาม (๒) ให้ยื่นคำร้อง และได้รับอนุมัติจากคณบดีโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

A

กรณีตาม (๗) ให้นับทุกภาคการศึกษา เว้นแต่เป็นกรณีที่นักศึกษาได้ลาพักการศึกษา โดยผลการศึกษาในภาคฤดูร้อนให้นำไปรวมกับผลการศึกษาในภาคการศึกษาถัดไปที่นักศึกษาผู้นั้นลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๑๓๒ นักศึกษาที่พ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษาเพราะเหตุที่มีได้ลงทะเบียนเรียนหรือรักษา สถานภาพการเป็นนักศึกษา และมีได้ชำระเงินภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๓๑ (๔) มาแล้วไม่เกิน ๑ ภาค การศึกษา อาจขอคืนสถานภาพการเป็นนักศึกษาได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหาร ราชวิทยาลัย

หมวด ๑๑

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๓๓ ผู้ที่จะมีสิทธิขอรับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรตามความในหมวดนี้ได้ นั้น ต้องมี คุณสมบัติและได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ลงทะเบียนเรียนและมีหน่วยกิตสอบได้ตามที่หลักสูตรกำหนด โดยได้เต็มเฉลี่ยสะสม ไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๒) ระยะเวลาการศึกษาไม่เกินระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และตามความใน หมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ของข้อบังคับนี้

(๓) สำหรับหลักสูตรที่มีวิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา วิทยานิพนธ์หรือส่วน หนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับตีพิมพ์ ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ หรือเป็นกรณีอื่นที่ราชวิทยาลัยถือว่าได้มีการ ตีพิมพ์แล้วตามข้อ ๙๘ ข้อ ๙๙ และข้อ ๑๐๐

ข้อ ๑๓๔ นักศึกษาในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตแผน ก ต้องสอบผ่านการสอบรายวิชาหรือการ สอบวิทยานิพนธ์ และปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือตาม ที่ ส่วนงาน และราชวิทยาลัยกำหนด จึงจะสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๓๕ นักศึกษาในหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตแผน ข ต้องสอบผ่านการสอบรายวิชา และการ สอบประมวลความรู้ และปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือตาม ที่ ส่วนงานหรือราชวิทยาลัยกำหนดจึงจะสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๓๖ นักศึกษาในหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิตต้องสอบผ่านการสอบรายวิชาตามที่กำหนดไว้ใน หลักสูตร การสอบวัดคุณสมบัติเพื่อเป็นผู้มีสิทธิเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ การสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ การ สอบวิทยานิพนธ์ และปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือตาม ที่ ส่วนงาน หรือราชวิทยาลัยกำหนด จึงจะสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๓๗ นักศึกษาผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามความในหมวดนี้ ต้องแสดงความจำนงขอรับ ประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรต่อสำนักทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนด มิฉะนั้นจะต้องเสียค่าปรับตาม

ประกาศของราชวิทยาลัย และอาจไม่ได้รับการพิจารณาเสนอชื่อต่อราชวิทยาลัย เพื่ออนุมัติประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตรในภาคการศึกษานั้น

ผู้ที่คณะกรรมการประจำส่วนงานเห็นชอบให้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาภายในวันสุดท้ายของปี การศึกษาที่ราชวิทยาลัยกำหนด และราชวิทยาลัยได้อนุมัติการสำเร็จการศึกษาแล้ว ให้มีสิทธิขึ้นรับ พระราชทานปริญญาบัตรในปีการศึกษานั้น

ข้อ ๑๓๘ ให้เลขาธิการรักษาราชการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓๙ สำหรับนักศึกษาซึ่งเข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา 2561 ให้นำข้อบังคับสถาบันบัณฑิตศึกษา จุฬารกรณ์ ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2550 รวมทั้ง ประกาศ และคำสั่งของส่วนงาน ของ ราชวิทยาลัย ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะที่นักศึกษาผู้นั้นเข้าศึกษาในราชวิทยาลัย มาใช้บังคับกับการศึกษาในระดับ บัณฑิตศึกษาของนักศึกษาผู้นั้นต่อไป จนกว่าจะพ้นสถานภาพการเป็นนักศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๗/๕ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๐

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์นิติ มหานนท์)

เลขาธิการราชวิทยาลัยจุฬารกรณ์